

LII.

Erklæring

over

det fra Folkethinget tilbagesendte

Forslag til Lov, hvorved Bygningslov af 12te April 1889 for Staden Kjøbenhavn med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for Frederiksberg Kommune.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 28de Marts 1890.)

Nærværende Lovforslag er undergaaet forskellige Endringer i Folkethinget. Svad de første 9 Paragrafer angaar, ere Endringerne ikke af den Bestaaffenhed, at de gibe Anledning til at modsætte sig dem, medens derimod enkelte Endringer i den efterfølgende Del af Lovforslaget stærkt friste dertil. § 10 har Folkethinget bortkastet den Bestemmelse i det oprindelige Lovforslag, at ved Beboelsesbygninger med mere end 2 Etager og med flere end 2 Beboelsesleiligheder, hvis Gulvflade ere under 185 Kv.-Alen, skal der være et noget større ubebygget Areal end i Almindelighed er forlangt, hvilken Forandring ikke er heldig, men da det dog har beholdt Lovforslagets Bestemmelse for det Tilfælde, at Gulvfladen er under 120 Kv.-Alen, har Udvalget dog undladt at modsætte sig Endringen.

§ 13 er der foreslaaet følgende Tilføielse i Bygningslovens § 40: „§

Bygninger med høist 2 Beboelsesleiligheder kan Bygningskommissionen tillade en mindre Høide end 4 Alen, dog ikke under 3½ Alen i Rum, hvor Gulvfladen er mindst 30 Kv.-Alen og som høre til en Beboelsesleilighed af mindst 4 Alens Høide.“ Meningen heraf er utvivlsomt nærmest den, at det skal kunne indrømmes Kvistkamre og Kjælderrum at benyttes til Beboelse, ogsaa naar den hidtil gennemgaaende fastholdte Bestemmelse, at Høiden da skal være mindst 4 Alen, ikke er til Stede. Aarsagen til at denne Indrømmelse kun er knyttet til Bygninger, der have høist 2 Beboelsesleiligheder, medens de Kvistkamres eller Kjælderrums Antal, dersom Beboelsesrum kunne lægges til disse to Beboelsesleiligheder, ikke er begrændset, er ikke klar. Da Indrømmelsen imidlertid ikke fremtræder som en Ret, men er gjort afhængig af Bygningskommissionens Skjøn, har Udvalget dog heller ikke villet modsætte sig denne Endring.